ISSN 2078-340X. ІНОЗЕМНА ФІЛОЛОГІЯ. 2014. ВИП. 126. Ч. 2. С. 229–236
INOZEMNA PHILOLOGIA. 2014. IS. 126. PT. 2. P. 229–237

УДК 82.09”192/193”:82.02(410)

ТВОРЧІСТЬ ГУРТКА “ІНКЛІНГІВ” У ВІТЧИЗНЯНИХ ТА ЗАРУБІЖНИХ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ

Вікторія Яремчук

Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Університетська 1, Львів, 79000, Україна;
vikaburm@gmail.com

Проаналізовано стадії та особливості вивчення творчості британського літературного угруповання “Інклінгів”(1930–1960-ті рр.). Зосереджено увагу на біографічних, міфокритичних та психоаналітичних розвідках, які почали з’являтися в англомовному літературознавчому дискурсі в 1970-х роках. Підкреслено недостатність проаналізованості творчості окремих представників угруповання в українських літературознавчих студіях та відсутність праць, присвячених “Інклінгам” як цілісному феномену англійської літератури.

Ключові слова: “Інклінги”, біографічний метод, міфокритика, міф, “феномен спів творіння”.

Творчість гуртка “Інклінгів” як унікальне літературне явище англійської літератури XX ст. почали досліджувати в англомовному літературознавчому просторі в 70-х роках XX ст., хоча окремі праці, присвячені творчості “християнських романтиків”, з’явилися значно раніше. На сьогодні, англомовна літературознавча наука не приділила достатньої уваги “феномену співтворіння Інклінгів”, у межах якого були сформовані цікаві міфопоетичні системи, розроблено особливий стиль письма, введено у світову літературу нові жанрові форми тощо.

Першою збіркою наукових статей, присвячених цьому явищу, була праця “Есе на пошану Чарлза Вільямса” (*Essays Presented to Charles Williams*, 1947), написана “Інклінгами”, щоб відзначити вагомий вклад у спільну працю одного з найвизначніших членів гуртка, який помер 1945 року [7]. Автори збірки зосередили увагу на ключовій для усіх членів гуртка ролі міфу та казки в їхній творчості, виокремили головні міфологічні комплекси та мотиви, присутні як у творчості Ч. Вільямса, так і його колег (наприклад, Артурівський цикл міфів), а також на впливові ідей та тематики їхніх творів на молодших сучасників, поетів Дж. Евері, В. Г. Одена, Н. Ніколсона, С. Кіза, Дж. Гіт-Стабса, та інших. Активним дописувачем збірки була письменниця та перекладач Д. Л. Сеєрс, яка акцентувала увагу на зв’зку творчості “Інклінгів” із Дантовими концепціями.

Наступним вагомим дослідженням особливостей творчості “Інклінгів” як угруповання була літературно-критична біографія Г. Карпентера “Інклінги: К. С. Льюїс, Дж. Р. Р. Толкин, Ч. Вільямс та їхні друзі” (*The Inklings: C. S. Lewis, J. R. R. Tolkien, Charles Williams and Their Friends*), створена за активної співпраці з Ов. Барфілдом та К. Толкином та опублікована 1978 року [5]. На основі мемуарів, листування, текстів та спогадів різних членів гуртка дослідник, парадоксально стверджуючи протилежне,

© Яремчук Вікторія, 2014

зумів довести необхідність вивчення творчості "Інклінгів" як єдиного цілого, а також виокремив основні спільні принципи, прийоми та переконання "християнських романтиків", а саме – коінгерентність, співтворіння, "романтичну теологію", "феномен дружби", релігійне забарвлення міфопоетичних моделей світу, звернення до національного фольклору, захоплення поетичними ранньосередньовічними творами північнозахідної Європи та кельтсько-германськими міфологічними комплексами, а найголовніше – потужний філософський та філологічний інтерес до еволюції мови та свідомості, невід'ємний від актуального на часі "лінгвістичного повороту" початку XX ст.

Суттєвим є узагальнення дослідника про особливі передумови виникнення гуртка: по-перше, оксбриджську традицію подібних угрупувань, що бере свої початки ще в добі Відродження, по-друге, маргінальність творів членів гуртка, адже за формою, тематикою та стилем, їх практично не можливо вписати в жоден із провідних літературних напрямів першої половини XX ст. У цьому контексті Г. Карпентер цитує одного з молодших членів гуртка, Дж. Вейна: "Це був гурток дуже запальних підбурювачів, які зустрічалися, щоб спонукати одне одного до зміни напряму руху поточного русла мистецтва та життя" [5, с. 160]. "Перший та останній Інклінг" Ов. Барфілд спробував теоретично обґрунтувати романтизм як літературний напрям XX ст., у межах якого розвивалася творчість його колег, та який і досі є актуальним, у праці "Зрілий романтизм" (*Romanticism Comes of Age,*1944), в якій він також обґрунтовує філософсько-релігійний фундамент напряму [4].

Перше історико-літературне осмислення творчих пошуків "Інклінгів" у англомовному просторі з'являється 1969 року, коли американський дослідник М. Р. Гіллегас видав збірник статей, присвячений ключовим фігурам гуртка – К. С. Льюїсу, Дж. Р. Р. Толкину, Ч. Вільямсу та Ов. Барфілду [11]. Збірка статей "Тіні уяви: Фантазії К. С. Ль. їса, Дж. Р. Р. Толкина та Чарлза Вільямса" (*Shadows of Imagination: The Fantasies of C. S. Lewis, J. R. R. Tolkien, and Charles Williams*) викликала чимало дискусій та запропонувала вектори можливих досліджень творчості окремих членів гуртка і феномена самого гуртка. Статті, написані відомими літературознавцями, наприклад, К. Кілбі, П. Кріфтом, Ч. Мурменом, Ч. Волшем та іншими, здебільшого закликали до міфокритичного та психоаналітичного методів дослідження творів "християнських романтиків", дещо обмежено окреслювали жанрові особливості їхніх творів, називаючи лише такі терміни як "фентезі" (йдеться звісно про Дж. Р. Р. Толкина та цикл "Хронік Нарнії" К. С. Льюїса), "науково-фантастичний роман" ("космічна трилогія" К. С. Льюїса, деякі твори Ов. Барфілда), "детективний триллер" (маються на увазі романи Ч. Вільямса), що, на нашу думку, спричинило цілу низку публікацій, присвячених аналізові творів окремих "Інклінгів", з цієї позиції. Ініціатор та редактор збірки відзначив у передмові, що "фантазії К. С. Льюїса, Дж. Р. Р. Толкина, і Ч. Вільямса мають значення за межами їхньої значної внутрішньої цінності. Відходячи від давно прийнятих норм реалістичного письма, вони пропонують зразок для значного зрушення літературно-культурних смаків часу. <...> У певному сенсі творчість К. С. Льюїса, Дж. Р. Р. Толкина і Ч. Вільямса є поверненням до методу письма, який був актуальним упродовж століть, але який, впав у немилість з настанням "реалізму" в дев'ятнадцятому столітті, або, навіть, у вісімнадцятому столітті, коли роман замінив раніше домінуючі форми епосу і лицарського

роману" [11, с. XI]. Однак, названі співавтори збірки, в результаті досліджень, спричинили хибне уявлення про продукт творчої діяльності проаналізованих письменників як про "масову літературу", чим не лише позбавили інтелектуального читача бажання познайомитися з цими текстами, а й навішали "ярликів", на кшталт – "християнська апологетика", "романи про ельфів та привидів", "трактати про окультні ритуали", "література ескейпізму" та інші, що не лише нівелює естетичну цінність творів "Інклінгів", а й надто спрощує тлумачення їхніх міфопоетичних моделей світу.

У 1971 р. інший американський вчений Р. Дж. Рейлі опублікував монографію "Романтична релігія: дослідження творчості Овена Барфілда, К. С. Льюїса, Чарлза Вільямса та Дж. Р. Р. Толки на" (*Romantic religion: a study of Owen Barfield, C.S. Lewis, Charles Williams and J.R.R. Tolkien*), в якій він продовжує аналізувати творчість "Інклінгів" з позицій романтизму, вперше докладно теоретично аналізує такі терміни як "романтична теологія", "коінгерентність" в літературознавчих англомовних студіях. Хоча праця була непомічена в 1970-х рр., вона стала поштовхом до цілої низки наукових праць в кінці XX ст. і на початку XXI ст. [16].

У кінці 1990-х років, а особливо на початку XXI ст., у зв'язку із зацікавленням кінематографу творами окремих "Інклінгів" та початком екранізування спочатку романів Дж. Р. Р. Толкина, згодом циклу "Хронік Нарнії" К. С. Льюїса, відроджується літературознавча "Інклінгіана", й не лише в англомовному науковому просторі. Однією з перших у цьому десятилітті, в 1990 році, з'явилася праця Ґарета Найта – "Магічний світ "Інклінгів" (*The Magical World of the Inklings*) [14]. Ов. Барфілд написав передмову до монографії і відзначив глибину занурення в дослідження міфопоетики "Інклінгів". Автор монографії зосередив увагу на осмисленні понять "міфопоетика" (з так званої уяви письменника) та "магія" (з так званих технологій та форми) в контексті творчості "Оксфордських християн" (як їх називали деякі сучасники) як провідних міфотворців XX ст., а також слушно показав взаємовплив релігійних та філософських переконань, сплавлений у творах кожного. Однак, і в цьому дослідженні чимало однозначностей, які применшують здобутки "Інклінгів" у літературі та культурі. Наприклад, дослідник стверджує, що твори, написані К. С. Льюїсом у "дусі наукової фантастики Д. Ліндсея" (ймовірно, йдеться про "космічну трилогію") є "очевидною слабкістю", хоча саме ці твори написані надзвичайно поетичною алітеративною прозою, відтворюють Великий Британський міф (Артурівський міф у поєднанні з християнським) [14, с. 41]. Крім того Ґ. Найт звинувачує письменника в "надто прозорому мавпуванні" структури та задуму "Божественної комедії" Данте, що звісно ж суперечить попередньому твердженню про типовий науково-фантастичний твір популярної літератури [14, с. 46]. Водночас, дослідник порівнює використання К. С. Льюїсом легенди про Атлантиду в "космічній трилогії" із аналогічним вплетенням відомого мотиву в модерністичний твір Т. Манна "Йосип та його брати", що не є абсолютно доречним, адже якщо Т. Манн апелює до біблійного міфу, то оксфордський романтик звертається в цій ситуації виключно до кельтської легенди про Німуе, Діву Озера. Подібні неточності та твердження, які викликають дискусію, знаходимо й у розділах, присвячених "магічним світам" інших проаналізованих "Інклінгів".

Праця К. Фредрік та С. МакБрайда "Жінки серед Інклінгів: стать, К. С. Льюїс, Дж. Р. Р. Толкин та Чарлз Вільямс" (*Women among the Inklings: Gender, C. S. Lewis,*

J. R. R. Tolkien, and Charles Williams, 2001) була створена як спроба ґендерного аналізу творів провідних членів гуртка у співвідношенні з феноменом "чоловічого університетського товариства" та дивовижним впливом на твори всіх вищезгаданих письменників "образу Беатріче", проте засади феміністичної критики, які значно вплинули на результати дослідження, частково затьмарили естетичну красу стилю письменників підкресленням другорядності жіночих образів, зневажання жіночих особистостей у їхніх творах, ба, навіть визнання жінконенависництва авторами розвідки [9].

Дві британські розвідки, створені за біографічним принципом, були опубліковані з дистанцією в кілька років – праця К. Дуріза "Толкин та К. С. Льюїс: дар дружби" (*Tolkien and C.S. Lewis: The Gift of Friendship*, 2003) та праця Д. Глаєр "Товариство: К. С. Льюїс та Дж. Р. Р. Толкин як письменники спільноти" (*The Company They Keep: C.S. Lewis And J.R.R. Tolkien As Writers in Community*, 2007), автори яких текстуально підкреслюють діалогічність та інтертекстуальність художніх творів "Інклінгів", пряме звертання одне до одного в художній творчості (загальновідомо, що прототипом протагоніста "космічної трилогії" Елвіна Ренсома – був саме оксфордський дон Дж. Р. Р. Толкин, який і наштовхнув автора надати своєму персонажу кельтське ім'я, яке означає "друг ельфів"), а також літературно-критичних статтях та есе [6], [10].

Серед важливих літературознавчих розвідок творчості "Інклінгів", автори яких зосереджують увагу на власне аналізі текстів письменників, відзначимо збірку наукових статей "Міф та магія: мистецтво згідно з "Інклінгами" (*Myth and Magic: Art According to the Inklings*, 2007) за редакцією Е. Сегури та Т. Гонеґґера, в якій дослідники аналізують такі важливі для обраних творів філософські поняття як "Мистецтво", "Митець", "Магія" та інші [18]. У монографії "Зло, еротика, англійськість у творах британського літературного клубу: "Інклінги": К. С. Льюїс, Дж. Р. Р. Толкин та Чарлз Вільямс" (*Evil, Eroticism, and Englishness in the Works of the British Literary Club: The Inklings: C.S. Lewis, J.R.R. Tolkien, and Charles Williams*, 2008) Т. Роджерс розглядає творчість "християнських романтиків" із позицій "втраченого покоління", національної ідентичності, ґендерної проблематики, еротичного підтексту та філософсько-релігійної гетерогенності [17]. Збірник есе "К. С. Льюїс та 'Інклінги": в пошуках істини" (*C. S. Lewis and the Inklings: Discovering Hidden Truth*, 2012) за редакцією С. Ходам, М. Р. Голла та Дж. Фішера, відрізняється від попередніх досліджень багатовекторністю – аналізом біографії, в поєднанні з філософським підґрунтям та літературними витоками творчості (серед основних назвемо Дж. МакДоналда та Ґ. К. Честертона), жанровою та мовною своєрідністю, тісним зв'язком з теологією та культорологією, що вважаємо особливо цінним для усвідомлення важливості творчого спадку "Інклінгів" [13].

Щодо монографій початку XXI ст., частково присвячених творчості "Інклінгів", варто згадати працю М. П. Фаррелла "Особливості співпраці у гуртках: динаміка дружби та творчості" (*Collaborative Circles: Friendship Dynamics and Creative Work*, 2003), у якій учений-соціолог аналізує явище літературних угрупувань у світовій літературі та образотворчому мистецтві XX ст., а саме вивчає механізми співпраці, ролі учасників подібних угрупувань, процес розвитку та взаємного впливу [8]. Вивчаючи діяльність "Інклінгів", автор переконує: "В процесі розвитку структури і культури гуртка, та продовження їх дискусій, члени не завжди погоджувалися, але вони обговорювали за-

гальну "міфопоетичну візію" оповіді, літератури та релігії, які надихнули і сформували їхні твори. Їхні спільні християнські погляди та їхнє захоплення формою міфу були основами світобачення, яке вплинуло на всіх учасників гуртка назавжди" [8, с. 10]. Стосунки ментора-протеже в такому угрупуванні виявляються, на його думку, особливо плідними для формування: "нової теоретичної парадигми", а тимчасові бунти проти лідера / лідерів угрупування сприяють збагаченню естетичних зацікавлень та розширенню інтелектуального потенціалу (йдеться про суперечки та, навіть, сварки між Ч. Вільямсом та Дж. Р. Р. Толкином, К. С. Льюїсом та Ов. Барфілдом та іншими, про які згадують також біографи письменників) [8, с. 11]. Серед обраних ученим угрупувань, механізми роботи яких він порівнює та аналізує, були також "Нове образотворче мистецтво" (Е. Мане, К. Моне, П. Сезанн, інші) та інші гуртки французьких імпресіоністів, американське товариство "Швидкоплинних поетів" (*The Fugitive Poets*) (Д. Девідсон, А. Тейт, Р. Пенн Ворен та інші), британське прото-модерністичне угрупування Джозефа Конрада-Форда Медокса Форда тощо, що свідчить про тенденцію не лише до міфопоетичного світобачення на зламі століть та періоду Великої війни, а й тяжіння до коінгерентного типу творчості.

У праці Г .Л. По 2009 р. "Оксфордські Інклінги: К. С. Льюїс, Дж. Р. Р. Толкин та їхні друзі" (*The Inklings of Oxford: C. S. Lewis, J. R. R. Lewis and Their Friends*) автор ілюструє літературну біографію "Інклінгів" через історію, географію, архітектуру Оксфордського університету, та намагається знайти паралелі з творчістю інших видатних "оксфордіанців" – Дж. Вікліфа, "університетських умів" та інших [15]. Основною метою дослідника вважаємо відшукування джерел спільної національної міфопоетичної творчості письменників у академічному британському дискурсі.

Одне з останніх досліджень, присвячених "Інклінгам", "Розмірковуючи з Інклінгами: розмова-споглядання з оксфордським товариством" (*Thinking with the Inklings: A Contemplative Engagement with Oxford Fellowship,* 2010) Г. К. Е. Карлсона повністю ґрунтується на власне літературно-критичних, мовознавчих, релігієзнавчих та інших працях "Інклінгів" із використанням методу "нового історизму", що дозволяє по-новому інтерпретувати їхні твори та перевідкривати маловідомі з них [12].

Українська "Інклігіана" почалася в 90-х роках XX ст. з окремих перекладів частин більших творів письменників або малої прози. Щодо літературознавчих досліджень творчого доробку "християнських романтиків" підкреслимо відсутність розвідок присвячених цьому феномену англійської та світової літератури як цілісному явищу. Українські вчені здебільшого звертали увагу на творчість Дж. Р. Р. Толкина та К. С. Льюїса, ігноруючи інших "Інклінгів". Серед достатньо великої кількості розвідок, присвячених згаданим провідним представникам гуртка в російському літературознавстві, лише декілька статей були аналізом творчості Ч. Вільямса та О. Барфілда, а також дві дисертації – "Еволюція драматургії Чарлза Вільямса" Маркової О. Є. 2004 року та "Філософсько-естетичні погляди Овена Барфілда в контексті міфотворчості Інклінгів" Матвєєвої А. С. (2013).

Певні дослідження (дисертаційні та окремі розвідки) в Україні були присвячені окремим аспектам творчості Дж. Р. Р. Толкина, а саме літературознавчі дисертаційні дослідження Тихомирової О. В. "Міфічний квест у літературній спадщині

Дж. Р. Р. Йолкіна" (2003), Ситник Н. В. "Фентезі Д. Р. Р. Толкіна: архетипний вимір художньої структури" (2009), статті Бойніцького В. В., Рязанцевої Т. М., дисертації когнітивно-лінгвістичного спрямування Д. М. Павкіна "Образ чарівної країни в романах Дж. Р. Р. Толк ієна" (2002) та О. С. Колесника "Мовні засоби відображення міфологічної картини світу: лінгво-когнітивний аналіз" (2003) [2; 3]. Також можемо відзначити певний ступінь досліджуваності творчості К. С. Льюїса, а саме дисертацію Жаданової Т. В. "Християнська фентезі в творчості К. С. Льюїса" (2010), в якому подається аналіз літературної спадщини письменника та висувається дещо спірне жанрове визначення провідних творів письменника, адже фентезі – це не жанр, а метажанрове поняття, яке було введене в літературознавство на позначення цілого поля термінів (серед найвживаніших – "фентезійна література", "фентезійний прийом", "фентезійний" як жанрова ознака), серед яких найближчим до окресленого в дисертації вважаємо термін "фентезійний мейнстрім", який застосовується в сучасному англомовному літературознавсті до творів другої половини XX ст, автори яких опрацьовують превалюючі теми міфопоетичних творів попередніх епох у постмодерністичному або реалістичному прочитанні. В контексті вивчення творчості цього письменника пригадаємо також окремі статті Жаданової Т. В., Пастушук Г. О., Жук З. К. та Насонової О. Ю [1].

Однак, цілісний аналіз міфопоетики цього письменника та його колег, особливо в контексті співпраці в літературному гуртку "Інклінгів", проблема жанрової своєрідності творів, філософсько-естетичної концепції художнього світу ще не ставали предметом цілісного дослідження в українському літературознавстві, що підтверджує відсутність українських перекладів творів Ч. Вільямса, Ов. Барфілда та інших "Інклінгів".

Список використаної літератури

1. *Жаданова Т. В.* Християнська фентезі в творчості К. С. Льюїса : дис. ... канд. наук : 10.01.04 / Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського. Сімферополь, 2009 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://avtoreferati.ru/xristianskoe-fentezi-v-tvorchestve-k-s-lyuisa.html.
2. *Ситник Н. В.* Фентезі Д. Р. Р. Йолкіна : архетиповий вимір художньої структури : дис. ... канд. наук: 10.01.04 / Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського. Сімферополь, 2009 [електронний ресурс]. –Режим доступу : http://disser.com.ua/content/352045.html
3. *Тихомирова О. В.* Міфічний квест у літературній спадщині Дж. Р. Р. Йолкіна : автореф. дис. … канд. філол. Наук : 10.01.04 / Київський національний лінгвістичний університет. К., 2003 [Електронний ресурс]. –Режим доступу : http://www.kulichki.com/tolkien/arhiv/ukr/article/questref.shtml .
4. *Barfield O.* Romanticism Comes of Age / Owen Barfield. Barfield Press UK, 2012. – 340 p.
5. *Carpenter H.* The Inklings: C. S. Lewis, J. R. R. Tolkien, Charles Williams and Their Friends / Humphrey Carpenter. Harper Collins Publishers Limited, 2006. – 287 p.
6. *Duriez C.* Tolkien and C. S. Lewis: The Gift of Friendship / Colin Duriez. Paulist Press, 2003. – 244 p.
7. Essays Presented to Charles Williams / intr. by C. S. Lewis /. Books for Libr. Press, 1972. – 145 p.
8. *Farrell M. P.* Collaborative Circles: Friendship Dynamics and Creative Work / Michael P. Farrell. University of Chicago Press, 2003. – 328 p.
9. *Fredrick C., McBride S.* Women among the inklings : gender, C. S. Lewis, J. R. R. Tolkien, and Charles Williams / Candice Fredrick, Sam McBride. Greenwood Press, 2001. – 201 p.

10. *Glyer D.* The Company They Keep : C. S. Lewis And J. R. R. Tolkien As Writers in Community / Diana Glyer. Kent State University Press, 2007. – 293 p.
11. *Hillegas M. R.* Shadows of Imagination : The Fantasies of C. S. Lewis, J. R. R. Tolkien, and Charles Williams / Mark R. Hillegas. Southern Illinois University Press, 1979. – 190 p.
12. *Karlson H. C. A.* Thinking with the Inklings : A Contemplative Engagement with Oxford Fellowship / Henry C. Anthony Karlson. CreateSpace, 2010. – 200 p.
13. *Khoddam S., Hall M. R., Fisher J. C. S.* Lewis and the Inklings: Discovering Hidden Truth / Salwa Khoddam, Mark R. Hall, Jason Fisher. Cambridge Scholars Publishing, 2012. – 275 p.
14. *Knight G.* The Magical World of the Inklings / Gareth Knight. Skylight Press, 2010. – 304 p.
16. *Poe H. L.* The Inklings of Oxford : C. S. Lewis, J. R. R. Lewis and Their Friends / Harry Lee Poe. Zondervan, 2009. – 176 p.
17. *Reilly R. J.* Romantic religion : a study of Owen Barfield, C. S. Lewis, Charles Williams and J. R. R. Tolkien / Robert James Reilly. – Lindisfarne Books, 2006. – 249 p.
18. *Rogers T.* Evil, Eroticism, and Englishness in the Works of the British Literary Club : The Inklings : C. S. Lewis, J. R. R. Tolkien, and Charles Williams / Ted Rogers. VDM Publishing, 2008. – 127 p.
19. *Segura E., Honegger T. M.* Myth and Magic : Art According to the Inklings / Eduardo Segura, Thomas M. Honegger. Walking Tree Publishers, 2007. – 337 p.

Стаття надійшла до редколегії 17.10.2013
Прийнята до друку 10.01.2014

ТВОРЧЕСТВО ГРУППЫ “ИНКЛИНГОВ” В ОТЕЧЕСТВЕННЫХ И ЗАРУБЕЖНЫХ ЛИТЕРАТУРОВЕДЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЯХ

Виктория Яремчук

Львовский национальный университет имени Ивана Франко,
ул. Университетская, 1, Львов, 79000, Украина;
e-mail: vikaburm@gmail.com

Проанализированы стадии и особенности изучения творчества британской литературной группы “Инклингов” (1930–1960-е годы). Сосредоточено внимание на биографических, мифокритических и психоаналитических исследованиях, которые начали появляться в англоязычном литературоведческом дискурсе в 1970-х годах. Подчеркнута недостаточность проанализованости творчества отдельных представителей группы в украинских литературоведческих монографиях и отсутствие работ, посвященных “Инклингам” как целостному феномену английской литературы.

Ключевые слова: “Инклинги”, биографический метод, мифокритика, миф, “феномен коллективного творения”.

ISSN 2078-340X. ІНОЗЕМНА ФІЛОЛОГІЯ. 2014. ВИП. 126. Ч. 2

"THE INKLINGS" OEUVRE IN UKRAINIAN AND FOREIGN LITERATURE STUDIES

Viktoriia Yaremchuk

Ivan Franko National University of Lviv,
1 Universytets'ka St, L'viv, 79000, Ukraine;
e-mail: vikaburm@gmail.com

The aim of the article is to analyse the main stages and peculiarities of the British literary society "The Inklings" oeuvre (1930-s – 1960-s). Special attention was paid to biographical, mythcritical and psychoanalytical pieces of research, which appeared in English-language literature studies in 1970-s. The insufficiency of individual "Inklings" literary work analysis in Ukrainian literature studies as well as the deficiency of the monographs dedicated to "The Inklings" as a cohesive phenomenon of English literature was underlined in the present research.

Keywords: "The Inklings", biographical method, mythcritics, myth, "the phenomenon of sub-creation".